

Již tradičně jsme se druhý červnový víkend vydali na vodu. Ježek opět absentoval, což znamenalo, že se organizace ujmul Roki a Vojta, stejně jako předešlé dva roky. Nastalo každoroční uvažování a dohadování, kterou řeku letos splujeme. V našem případě na výběr moc nebylo. Na Vltavu nechceme k vůli spoustě lidí a nočnímu životu v kempech a Berounka se Sázavou je jeden volej za druhým. Na

výběr zbyly tři klasické - mezi vodáky profláklé řeky...Lužnice, Ohře a Otava. Jenže na Lužnici jsme byli

před rokem a na Otavě před 2 roky. Výběr mohl padnout na Ohři, která ale neměla moc vody, a navíc

by se dala jet téměř po paměti, jelikož jsme tam byli nespočetněkrát. Zamysleli jsme se, a řekli jsme, že

zkusíme Orlici, kde nikdo z nás nikdy nebyl. Mým úkolem bylo vymyslet víkendový itinerář a zjistit

počet účastníků. Už při plánování jsem narazil na pár problémů...tak, jak jsem psal, že by se dala jet

Ohře po paměti, stejně po paměti by se dalo vymyslet víkendové splutí jakékoliv z výše uvedených

řek. Člověk si zhruba pamatuje jak vypadá který kemp, jaké jsou špatné jezy, které se musí nešikovně

přenášet a mají dlouhé voleje a spoustu dalších postřehů z předešlých návštěv. Tuhle zkušenost

s Orlicí jsem neměl. Naštěstí se plánování ulehčilo docela samo, když jsem zjistil, že na celé Orlici není

mnoho kempů a celkově možností, kde by mohl člověk postavit stany a přespát. Tohle byl první

signál, že Orlice nebude jako ostatní vodácké řeky. Plán byl hotov. Obě dvě noci přespíme v Týništi

nad Orlicí, v sobotu se vyvezeme vláčkem do Čermné nad Orlicí, splujeme Tichou Orlici zpátky do

Týniště a v neděli doplujeme do Krňovic. Zbývala poslední věc, objednat lodě v půjčovně. A tady

nastal problém. Jak jsem zmínil, Orlice není jako jiné vodácké řeky, a to platí i o půjčovnách.

Žádná

z velkých profláklých půjčoven jako Dronte nebo Samba tu nepůsobí. Objednáme tedy lodě u půjčovny, která provozuje kemp, ve kterém budeme spát...obratem jsme se dozvěděli, že všechny

lodě jsou rezervované a rezervaci na 20 lodí bychom si museli udělat měsíc dopředu. Poptali jsme

další dvě půjčovny, z jedné zavolali obratem s tím stejným a druhá nereagovala vůbec. Začali jsme

proto vymýšlet náhradní plán a smířovat se s tím, že na Orlici se vypravíme až příští rok. Plán B byl

spodní tok Lužnice z Tábora směrem do Bechyně. Byli jsme překvapení, jakým způsobem se za jeden

rok vyšplhaly ceny za lodě nahoru, a navíc některé půjčovny lodě už také neměly. Vypadalo to, že celé

Česko se stane na tento víkend vodáky a my pojedeme na vandr. Naštěstí po dvou dnech rozpaků

potvrdila třetí půjčovna z Orlice, že lodě má. Všechno prý nebudou samby, něco budou vydry, a že to

musíme potvrdit ihned, protože za námi stojí v pomyslné frontě další, na které se už nedostane.

Bereme. Jedeme.

V pátek jsme se začali pomalu sjíždět do kempu v Týništi, který byl podle tušení naplněn k prasknutí.

Místo nám zbylo na samém konci kempu s minimálním manipulačním prostorem. Vypadalo to, že

Hrobníka nebude, kde postavit. Nakonec jsme si půjčili dlouhé kůly, které se dávají k nově vysazeným

stromkům a prkno v místní vodácké půjčovně. Takhle hezky a dobře postaveného Hrobníka nemáme

ani na táboře! Pro dřevo se otočila autem posádka Matěj, Zdenda, Jirkas, Štěpán a Krištof. Na otázku,

jestli Matějovi nevadí, že vozí dřevo jeho autem jsme dostali jednoduchou odpověď. „Ne, vždyť to

auto je firemní.“ Večer jsme měli ohýnek, Vašek hrál na kytaru a nerozhodily nás ani dešťové přeháňky.

V sobotu jsme se vypravili na vlak. Vypadalo to, že společně s námi jde i zbytek kempu. Vlakem jsme

se dopravili do Kostelce nad Orlicí, ležící na Divoké Orlici, nikoliv do Čermné, která byla v původním

plánu. Důvod byl jednoduchý, půjčovna, od které jsme měli lodě, má v Kostelci loděnici. Nakonec i

Ondra (Hátytáta), nejzkušenější vodák z nás všech, říkal, že Divoká Orlice je mnohem lepší a zajímavější. U výdejny lodí jsme byli trochu zaskočení, koryto široké sotva 4 m a řeka, která vypadá

spíše jako potok. Po úspěšném nafasování všech lodí (13 samb, 6 vyder, 1 trojsamba) a všeho dalšího

potřebného vybavení jsme konečně mohli vyplout. Řeka byla krásná. Sice se místy nevešly vedle sebe

3 lodě, to ale ničemu nevadilo. Meandr za meandrem, peřejky za peřejkami, řeka tekla, žádné jezy,

žádné voleje. V místech, kde byl silný proud táhnoucí lodě do vrbiček či pod jiné kmeny se občas

někdo cvaknul. V sobotu vyhrál Zdenda se Štěpánem, kteří to stihli hned dvakrát. Kolikrát se cvakli

kloučcci (Kubajz, Budulínek, Jirkas, Bob, Ondrik, Cipísek) nikdo do teď přesně neví. Jediný problém

byl, když se cvaknul Pavel s Luckou a s proudem odpluly i Pavlovy brýle. Po skvělém dni jsme se

dostali do kempu. Většina dětí se okamžitě ujala na beachvolejbalovém hřišti za Hrobníkem a

s Brabencem tam byli téměř do setmění. Vojta mezitím udělal Zelňačku k večeři. Dřevo z pátku

taky

zbylo, a tak jsme po polévce ještě opékali buřty.

V neděli jsme se probudili do krásného slunečného rána. K překvapení všech jsme byli se snídání a

s balením velmi rychlí a v 10 hodin jsme byli v lodích na vodě. Ještě víc byl možná překvapený Ondra

s Petrou, kterým někdo z naší hromady 20 lodí vyměnil loď. Smutné bylo, že loď kterou nám někdo

nechal, byla sice stejně modrá jako zbytek našich lodí, ale měla propadlou sedačku a díru, kterou tela

do lodi voda. Už jsme nebyli na Divoké Orlici, ale na Orlici. V sobotu jsme před koncem naší plavby

propluli soutokem Divoké a Tiché Orlice. Voda opět krásně tekla, za celý den jsme potkali jeden jez.

Na oběd jsme vybrali krásné místo, kde se dalo koupat i skákat do vody z protějšího břehu. Toho

využili především kloučci, přidaly se ale i holky Háta, Šárka, Julča a Sirča.

Řeka plynula stejně jako čas. Ani jsme se nenadáli a dopluli jsme do Krňovic. Vynosili jsme a vrátili

všechny lodě. Řidiči se otočili s auty do kempu, aby se přivezli i ostatní auta. Někteří ještě stihli

zmrzlinu a nastal čas loučení. Orlice se nám osvědčila jako skvělá řeka s malou kapacitou a zázemím

pro klasické vodáky, kteří chtějí pít pivo víc než pádlovat. Nám se to ale líbilo o to víc. Určitě se někdy

vrátíme. Třeba už příští rok na Tichou Orlici.

Zapsal: Vojtíšek

Účastníci: Vojtíšek, Zdenda, Majda, Roki, Sirča, Kubajz, Šárka, Kajman, Bob, Anežka, Petra, Pavel,

Lucka, Brába, Verča, Julča, Matěj, Eliška, Áďa, Petr Penetr, Ondrik, Háta, Ela, Jirka Stejskal,

Jirkas,

malá Šárka, Mates, Martin Dolejš, Krištof, Štěpán, Lucka Dolejšová, Lukáš Neumann, Vojta, Katka,

Jarda, Věna, Standa, Budulínek, Cipísek, Vašek, Ondra